Otrdiena, 2022. gada 22. novembris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P9_TA(2022)0400

Aizņemšanās stratēģija nolūkā finansēt *NextGenerationEU*

Eiropas Parlamenta 2022. gada 22. novembra rezolūcija par aizņemšanās stratēģiju nolūkā finansēt Eiropas Atveseļošanas instrumentu (*Next Generation EU*) (2021/2076(INI))

(2023/C 167/01)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā 5. panta 3. punktu Padomes 2020. gada 14. decembra Lēmumā (ES, *Euratom*) 2020/2053 par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu ([1]) (Pašu resursu lēmums),

— ņemot vērā Padomes 2020. gada 14. decembra Regulu (ES) 2020/2094, ar ko izveido Eiropas Savienības Atveseļošanas instrumentu atveseļošanas atbalstam pēc Covid-19 krīzes ([2]),

— ņemot vērā 2020. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai ([3]),

— ņemot vērā Padomes 2020. gada 17. decembra Regulu (ES, *Euratom*) 2020/2093, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam ([4]), tostarp kopīgās un vienpusējās deklarācijas, par kurām panākta vienošanās un kuras ir daļa no daudzgadu finanšu shēmas (DFS),

— ņemot vērā Komisijas 2021. gada 14. aprīļa paziņojumu par jaunu finansēšanas stratēģiju *NextGenerationEU* finansēšanai (COM(2021)0250),

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko groza Pašu resursu lēmumu (COM(2021)0570),

— ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu par Eiropas zaļo kursu (COM(2019)0640) un attiecīgo Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūciju ([5]),

— ņemot vērā Reglamenta 54. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,

— ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A9-0250/2022),

([1]) OV L 424, 15.12.2020., 1. lpp.
([2]) OV L 433 I, 22.12.2020., 23. lpp.
([3]) OV L 433 I, 22.12.2020., 28. lpp.
([4]) OV L 433 I, 22.12.2020., 11. lpp.
([5]) OV C 270, 7.7.2021., 2. lpp.

A. tā kā Pašu resursu lēmums pilnvaro Komisiju no 2021. līdz 2026. gadam kapitāla tirgos Savienības vārdā aizņemties līdzekļus maksimāli 750 miljardu EUR apmērā 2018. gada cenās ar vienīgo mērķi novērst Covid-19 krīzes sekas, izmantojot ES Atveseļošanas instrumentu *Next Generation EU* (*NGEU*); tā kā 360 miljardus EUR 2018. gada cenās var izmantot, lai sniegtu aizdevumus dalībvalstīm, un 390 miljardus EUR var tieši izmantot ES izdevumiem;

B. tā kā aizņemto līdzekļu un ar tiem saistīto procentu atmaksa ir jāsedz no Savienības budžeta un jāplāno tā, lai nodrošinātu stabilu un paredzamu saistību samazinājumu vēlākais līdz 2058. gada 31. decembrim; tā kā pašu resursu maksimālais apjoms ir palielināts par 0,6 %, lai segtu visas Savienības saistības, kas izriet no *NGEU* aizņēmumiem;

C. tā kā Parlaments, Padome un Komisija pieņēma juridiski saistošu ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai, lai radītu pietiekamus līdzekļus paredzamo izdevumu segšanai saistībā ar *NGEU* atmaksāšanu, tādējādi nesamazinot finansējumu Savienības programmām un politikas virzieniem;

D. tā kā saskaņā ar Pašu resursu lēmumu Komisijai ir regulāri un visaptveroši jāinformē Parlaments un Padome par visiem tās parādu pārvaldības stratēģijas aspektiem, tostarp par emitēšanas kalendāru, kurā norādīti gaidāmie emitēšanas datumi un apjomi nākamajam gadam, un plānu, kurā izklāstīti paredzamie pamatsummas un procentu maksājumi;

E. tā kā kopējā summa, kas plānota *NGEU* un periodiska kupona izmaksai un izpirkšanai termiņa beigās (ESAI atmaksāšanas izmaksas), 2021.–2027. gada laikposmam ir noteikta 14,7 miljardu EUR apmērā,

Ar Next Generation EU saistītās aizņemšanās pamatojums

1. uzsver, ka *NGEU* ir lielākā ES kopējā aizņēmumu programma un pirmā, kas ne tikai piešķir aizdevumus dalībvalstīm, bet arī nodrošina tiešus Savienības budžeta izdevumus, kas iestrādāti patiesās ES programmās un politikas virzienos; uzsver, ka Komisijas pārvaldītais kopējais Savienības parāds palielina Savienības budžeta apjomu, ietekmi un pievienoto vērtību, tādējādi atbalstot atveseļošanu pēc Covid-19 pandēmijas un īstenojot ES ilgtermiņa prioritātes, īpaši zaļo un digitālo pārkārtošanos;

2. norāda, ka *NGEU* aizņēmumu programma, kuras vidējais ikgadējais aizņēmumu apjoms līdz 2026. gadam ir 150 miljardi EUR, padara Savienību par nozīmīgu dalībnieku finanšu tirgos, nostāda to līdzvērtīgā līmenī ar citiem lielākajiem Eiropas valstu emitentiem un padara to par lielāko pārvalstisko emitentu un lielāko zaļo obligāciju emitentu;

3. uzsver, ka aizņemšanās stratēģijas panākumus vērtēs, ņemot vērā tās spēju laikus un salīdzinoši lētā veidā piesaistīt līdzekļus, kas nepieciešami *NGEU* īstenošanai kapitāla tirgos, un līdz 2058. gadam atmaksāt parādu, pamatojoties uz vienmērīgu un prognozējamu profilu, nemazinot programmu izdevumus, kas paredzēti saskaņā ar DFS maksimālajiem apjomiem, un arī neapdraudot turpmāko ES rīcību; uzsver, ka Savienības emisijai nevajadzētu mainīt aizņemšanās nosacījumus citiem Eiropas emitentiem un ka tai vajadzētu pat radīt pozitīvu ietekmi kapitāla tirgos, jo īpaši apmierinot ieguldītāju pieprasījumu pēc euro denominētiem aktīviem un jauniem produktiem, piemēram, zaļajām obligācijām;

Līdzšinējās Next Generation EU aizņemšanās stratēģijas apraksts un novērtējums

4. norāda, ka Komisija ir izstrādājusi un ieviesusi jaunu un plašu finansēšanas programmu un ātri un efektīvi izveidojusi savas parāda pārvaldības spējas; atzinīgi vērtē to, ka kopš pirmās emisijas 2021. gadā emisijas tika izlaistas vienmērīgā tempā un ka tām visām tika pārsniegts parakstīšanās limits, atklājot spēcīgu ieguldītāju interesi un ļaujot Komisijai sasniegt savus finansējuma mērķus; ar gandarījumu norāda, ka atbilstoši Savienības AAA reitingam ES produkti tika tirgoti par pievilcīgām procentu likmēm, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras piedāvā citi lieli Eiropas un pārvalstiskie emitenti;

5. atzīst, ka Komisijas pieņemtā finansēšanas stratēģija ir diversificēta un piedāvā plašu produktu klāstu (obligācijas un parādzīmes) un periodus līdz beigu termiņam (no trim mēnešiem līdz 30 gadiem), izmantojot dažādas emisijas metodes (sindicētos darījumus un izsoles) saskaņā ar regulāru grafiku;

6. norāda, ka Komisija izlēma paļauties uz lielu primāro tirgotāju tīklu, kas ir svarīgi partneri, kuri nodrošina labi funkcionējošus primāros un sekundāros tirgus un ziņo Komisijai par tirgus apstākļiem; atgādina Komisijai par to, cik svarīgi ir nodrošināt, ka bankas atbilst to juridiskajām prasībām, un censties panākt labāku ģeogrāfisko līdzsvaru gan saistībā ar dalību primāro tirgotāju tīklā, gan sindicēto darījumu vadošo lomu; aicina Komisiju nodrošināt, ka primāro tirgotāju tīkla dalībniekiem ir pietiekami stimuli un pienākumi, lai tie varētu pildīt savus pienākumus;

7. pieņem zināšanai Komisijas līdz šim publicētos lēmumus par ikgadējiem aizņēmumiem un finansēšanas plānus; uzsver, ka pārredzamība attiecībā uz Komisijas aizņemšanās stratēģiju un darbībām ir būtiska, lai panāktu sekmīgu koordināciju ar citiem tirgus dalībniekiem un nodrošinātu pārskatatbildību, jo īpaši Parlamentam, kā arī lēmumu pieņēmēju un plašas sabiedrības informētību un līdzatbildību; šajā sakarībā aicina Komisiju ātri un sistemātiski informēt Parlamentu, sniedzot datus par visu to maksājumu sadalījumu, kas rodas, emitējot ES parādu, tostarp par maksājumiem, ko Komisija iekasē no ESAI kā administratīvās izmaksas, kā arī par dalībvalstu izmaksām, pieņemot aizdevumus Atveseļošanas un noturības mehānisma (ANM) ietvaros;

8. konstatē, ka saskaņā ar ikgadējo lēmumu par aizņēmumiem un pusgada finansēšanas plāniem Komisija līdz 2021. gada jūnijam finanšu tirgos ir piesaistījusi vairāk nekā 113 miljardus EUR, no kuriem 23 miljardus EUR veido zaļās obligācijas un obligācijas ar īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa atmaksas termiņu; pienācīgi ņem vērā sniegto informāciju par ieguldītāju sadalījumu pēc veida un ģeogrāfiskās vietas; prasa pastāvīgi un pārredzami informēt par obligāciju izsoļu un sindikāciju progresu;

Next Generation EU aizņemšanās potenciālā pozitīvā ietekme un potenciālās problēmas

9. uzskata, ka, padarot Savienību par vienu no lielākajiem obligāciju emitentiem Eiropā, *NGEU* var pozitīvi ietekmēt ES kapitāla tirgu stabilitāti un likviditāti un uzlabot ES ekonomikas perspektīvas, papildināt eurozonas makroekonomikas arhitektūru un stiprināt euro starptautisko nozīmi; norāda, ka *NGEU* ir instruments, kuram ir juridiski ierobežojumi apjoma un laika ziņā, un tas varētu radīt vēl lielāku ietekmi kā drošu aktīvu avots un līdzeklis, kas sekmē ES finanšu tirgu integrāciju un Savienības izturētspējas palielināšanu, ar nosacījumu, ka tiek pienācīgi ņemta vērā gūtā pieredze; turklāt norāda, ka gan *NGEU* aizņēmumu programmas īslaicīgums, gan apjoms ierobežo ES obligāciju potenciālu kļūt par patiesi drošiem aktīviem, kalpot finanšu tirgu pareizai darbībai un uzlabot ekonomiskās un monetārās savienības stabilitāti; aicina Komisiju apsvērt iespējamos veidus, kā saglabāt *NGEU* obligāciju nenomaksāto apjomu pēc 2027. gada, lai novērstu likviditātes samazināšanos neilgi pēc tam, kad *NGEU* izdevumu posma beigās tā sasniegs maksimumu;

10. norāda uz lielo pieprasījumu pēc ES parāda vienmērīgas integrācijas kapitāla tirgos; aicina Komisiju konsolidēt ES parāda stāvokli, dažādojot ieguldītāju profilu, stimulējot sekundāros tirgus un novēršot tehniskos šķēršļus;

11. jo īpaši uzsver, ka Savienība kā lielākais globālais zaļo obligāciju emitents varētu noteikt kritērijus ilgtspējīgām investīcijām, kā arī dažādot savu ieguldītāju bāzi un nodrošināt zemākas aizņēmumu izmaksas; uzsver zaļo obligāciju svarīgo lomu tādu aktīvu finansēšanā, kas nepieciešami pārejai uz mazoglekļa ekonomiku; atzinīgi vērtē to, ka Komisijas zaļo obligāciju regulējumā ir izmantoti augsti ilgtspējas standarti; mudina Komisiju novērst jebkāda veida zaļmaldināšanu un nodrošināt kvalitatīvu ziņošanu par ieņēmumu izlietojumu, lai neapdraudētu zaļo prēmiju; norāda, ka princips "nenodarīt būtisku kaitējumu" kalpo par standartu izdevumiem, ko finansē no *NGEU*; uzsver, ka, emitējot daļu *NGEU* parāda kā zaļās obligācijas, dalībvalstīm un Komisijai ir pienākums darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka tiek izpildītas saistības pret ieguldītājiem klimata izdevumu jomā, un sagaida, ka Komisija pilnībā izpildīs savu apņemšanos izslēgt problemātiskus projektus no finansēšanas ar zaļajām obligācijām, tiklīdz tiks paustas pienācīgi pamatotas bažas par zaļmaldināšanu; atzinīgi vērtē *NGEU* zaļo obligāciju informācijas paneli — interaktīvu tīmekļa vietni, kurā sniegta informācija par ieguldījumiem, kas finansēti no zaļajām obligācijām ([6]);

([6]) https://ec.europa.eu/info/strategy/eu-budget/eu-borrower-investor-relations/nextgenerationeu-green-bonds/dashboard_en

12. uzskata, ka Komisijai būtu jāīsteno stingri revīzijas pasākumi, lai nodrošinātu ANM pienācīgu īstenošanu, jo īpaši, lai samazinātu jebkāda veida zaļmaldināšanas risku, un ņemot vērā *NGEU* unikālo konfigurāciju, saskaņā ar kuru Komisija piesaista līdzekļus kapitāla tirgos un ir atbildīga pret ieguldītājiem, bet dalībvalstis faktiski tērē naudu; tādēļ aicina dalībvalstis ievērot atveseļošanas un noturības plānos uzņemtās saistības, nodrošināt to pienācīgu un pilnīgu īstenošanu, kā arī rūpīgi ziņot Komisijai par mērķrādītāju un mērķu īstenošanu;

13. norāda, ka, neraugoties uz *NGEU* mērogu, tas līdz šim ir veiksmīgi mazinājis risku, ka tiek izstumts pieprasījums pēc citām Eiropas valsts obligācijām; uzsver, ka, padarot eurozonas valsts tirgu pievilcīgāku, jo īpaši trešo valstu ieguldītājiem, *NGEU*emisija varētu pozitīvi ietekmēt pieprasījumu pēc vērtspapīriem, ko emitējuši citi Eiropas tirgus dalībnieki; aicina Komisiju turpināt ciešu koordināciju ar dalībvalstu parādu aģentūrām un ar Eiropas Centrālo banku, Eiropas Investīciju banku un Eiropas Stabilitātes mehānismu; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi saskaņā ar kapitāla tirgu savienības principiem izplatīt ES parāda tirdzniecību ar citu ES biržu starpniecību;

14. turklāt apgalvo, ka *NGEU* pozitīvi ietekmē dalībvalstu parādu pievilcību un atmaksājamību, jo visām dalībvalstīm tiek piedāvāti AAA reitinga aizņēmumu nosacījumi ar ANM aizdevumiem, palīdzot ievērojami pazemināt valsts obligāciju ienesīguma likmi un neiekļaujot dotācijas valsts parāda aprēķinā, kā arī sniedzot spēcīgu vēstījumu finanšu tirgiem par eurozonas un ES izturētspēju un kohēziju;

15. uzskata, ka *NGEU* apliecina priekšrocības, ko sniedz vērienīgāka, kolektīva un demokrātiska reakcija uz krīzēm ES līmenī; uzskata, ka iespēja ES iedzīvotājiem tieši iegādāties ES obligācijas varētu palielināt piederības sajūtu ES; aicina Komisiju šajā sakarībā izstrādāt vienkāršu un pārredzamu mehānismu; norāda, ka šāda prakse jau pastāv vairākās dalībvalstīs; uzskata, ka ekonomiskie ieguvumi būtu ievērojami un tie atsvērtu īstenošanas izmaksas; norāda, ka būtiskais krīzes atbalsts, ko finansē ar vienotu parādzīmju emitēšanu, ir nostiprinājis uzticēšanos ES un tās dalībvalstu izturētspējai un ka finanšu tirgus dalībnieki plaši atzīst, ka Eiropas finanšu arhitektūra ir stabilāka; uzsver, ka *NGEU* sekmīga īstenošana liecina, ka ES ir pienācīgi reaģējusi uz Covid-19 krīzes ekonomiskajām sekām; tādēļ aicina visas ES iestādes nodrošināt, ka ES pilda savus solījumus, piedāvājot ilgtermiņa politisko redzējumu;

16. ar bažām norāda uz jaunajām drošības trūkuma problēmām globālajā vidē, ko izraisījusi Krievijas nelikumīgā, neprovocētā un nepamatotā agresija pret Ukrainu, un krasais inflācijas un procentu likmju pieaugums, kas ietekmē valsts emitentus; brīdina, ka, ņemot vērā sarežģītos tirgus apstākļus, finansējuma izmaksas ir ievērojami palielinājušās un ka ir sagaidāma ievērojama neskaidrība par ilgtermiņa- procentu likmju situāciju; sagaida, ka tas ietekmēs ES budžeta ESAI atmaksas pozīciju; ar bažām konstatē, ka lielākas nekā plānotās refinansēšanas izmaksas jau ietekmē 2.b izdevumu kategorijas līdzekļu pieejamību un pat apdraud īpašo instrumentu ierobežoto pieejamību ikgadējās budžeta procedūras laikā; aicina Komisiju cieši uzraudzīt situāciju un regulāri informēt budžeta lēmējinstitūciju; atzīst, ka Komisijai ir jāstrādā ļoti nenoteiktā tirgū ārpus 99 % ticamības intervāla; atgādina, ka visi finanšu iemaksu maksājumi dalībvalstīm būtu jāveic līdz 2026. gada 31. decembrim, kā noteikts ESAI un ANM regulās, taču varētu tikt veiktas izmaiņas attiecībā uz šo termiņu; uzsver, ka šādu izmaiņu dēļ būs jāgroza gan ESAI, gan arī ANM regula;

17. uzskata, ka *NGEU* potenciālu var pilnībā atraisīt tikai tad, ja visi nacionālie atveseļošanas un noturības plāni tiek īstenoti efektīvi un savlaicīgi; pauž bažas par to, ka vairākās dalībvalstīs trūkst finanšu līdzekļu apguves spējas; pauž nožēlu par dinamiku, kas radusies dažās dalībvalstīs, kurās tradicionālo ES līdzekļu īstenošana ir aizkavējusies, lai ātrāk apgūtu ANM līdzekļus; mudina dalībvalstis pilnīgi un saskaņoti izmantot aizdevumus, kas piešķirti saskaņā ar *NGEU*;

18. uzsver, ka būs vajadzīgi turpmāki ieguldījumi ES politikā, lai stiprinātu ES konkurētspēju, izturētspēju un stratēģisko autonomiju, jo īpaši attiecībā uz rūpniecību un klimatrīcību; uzskata, ka pastāvīgas pārcelšanas nav dzīvotspējīgs ilgtermiņa risinājums ES prioritāšu finansēšanai, un uzsver, ka ir vajadzīgi papildu līdzekļi; atgādina, ka klimata pārmaiņas, kā arī Ukrainā notiekošais karš liecina par steidzamo nepieciešamību izbeigt Savienības atkarību no trešām valstīm tādās būtiskās ekonomikas nozarēs kā enerģētika, izejvielas, rūpniecība un lauksaimniecība; šajā sakarībā uzskata, ka Komisijas priekšsēdētājas Urzulas fon der Leienas paziņojums par Eiropas Suverenitātes fonda izveidi atbilst Parlamenta 2022. gada 19. maija rezolūcijai ([7]) un Priekšsēdētāju konferences 2022. gada 30. jūnija paziņojumam par Komisijas 2023. gada darba programmu; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis saskaņā ar konferences par Eiropas nākotni ieteikumiem turpināt apsvērt kopēju aizņemšanos ES līmenī, lai radītu labvēlīgākus aizņemšanās nosacījumus, vienlaikus saglabājot atbildīgu fiskālo politiku dalībvalstu līmenī; pauž nožēlu par instrumentu, fondu un kopīgu aizņēmumu programmu, tostarp *NGEU*, sistemātisku izveidi un izmantošanu ārpus ES budžeta darbības jomas un bez budžeta lēmējinstitūcijas pārbaudes vai kontroles; tādēļ prasa iekļaut budžetā aizņēmumu un aizdevumu operācijas un visas turpmākās ES programmas vai instrumentus; prasa, lai Parlaments tiktu pilnībā iesaistīts visos gadījumos, izmantojot koplēmuma procedūru;

Savienības budžets un jaunie pašu resursi

19. norāda, ka ar *NGEU* saistīto aizņēmumu iezīmes gadu desmitiem tieši ietekmēs atmaksas no Savienības budžeta; tādēļ uzstāj, ka ir jāoptimizē parāda apkalpošana un jānodrošina vienmērīgs parāda profils, lai vienmērīgi sadalītu turpmāko slogu;

20. uzsver, ka līdz ar *NGEU* ES aizņemšanās un aizdošanas spējas ir ievērojami palielinājušās; uzstāj, ka visos aizdevumu un aizņēmumu procesa posmos ir jāiesaista budžeta lēmējinstitūcija; atgādina, ka saskaņā ar Pašu resursu lēmumu Komisijai ir jāpublicē regulāri atjaunināts plāns par paredzamajiem pamatsummas un procentu maksājumiem, kas jāapspriež ar Parlamentu un Padomi regulārās iestāžu sanāksmēs par *NGEU*;

21. atgādina par savu stingro prasību ESAI atmaksāšanas izmaksām paredzētās budžeta apropriācijas iekļaut ES budžetā, pārsniedzot DFS maksimālos apjomus, lai saglabātu rezerves un elastības mehānismus paredzētajiem mērķiem; aicina DFS vidusposma pārskatīšanas laikā veikt attiecīgus grozījumus DFS regulā;

22. pauž stingru pārliecību, ka *NGEU* galīgie panākumi un jo īpaši tā finansēšanas uzticamība un ilgtspēja tiks vērtēti, ņemot vērā arī Savienības spēju atmaksāt kopējo parādu, izmantojot jaunos pašu resursus vides un uzņēmumu sektorā, nevis palielinot dalībvalstu iemaksas, kuru pamatā ir nacionālais kopienākums;

23. uzsver, ka jaunie pašu resursi ir viens no galvenajiem faktoriem, kas ļauj Savienībai īstenot savas politikas prioritātes, daļēji tāpēc, ka nepieciešami lielāki ieguldījumi, lai panāktu enerģētisko neatkarību un palīdzētu mazināt Krievijas agresīvā kara pret Ukrainu sociālo ietekmi, kā arī lai paātrinātu pārkārtošanos uz zaļo enerģētiku; uzsver, ka jaunu pašu resursu ieviešana turpmāk ļautu izvairīties no samazinājumu veikšanas Savienības programmās, kas apdraudētu pašus atveseļošanas plāna mērķus un ilgtermiņa ieguvumus; uzskata, ka jaunu pašu resursu ieviešana, par kuru sasniegta vienošanās juridiski saistošajā 2020. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumā, panāktu ilgstošus ieguvumus ne tikai ES politikas īstenošanā, bet arī nodrošinātu, ka Savienībai ir uzticama un vieda parāda vērtspapīru emitenta statuss; tādēļ aicina dalībvalstis pēc iespējas ātrāk virzīties uz priekšu un paātrināt sarunas par tā-dēvētā jaunās paaudzes ES pirmo pašu resursu grozu, pamatojoties uz ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, oglekļa ievedkorekcijas mehānismu un I pīlāru ESAO starptautiskajā nolīgumā par minimālo nodokļu uzlikšanu starptautiskiem uzņēmumiem, ar ko Komisija nāca klajā 2021. gada 22. decembrī; mudina Padomi līdz 2022. gada beigām apstiprināt pirmo pašu resursu grozu;

([7]) Eiropas Parlamenta 2022. gada 19. maija rezolūcija par sociālajām un ekonomiskajām sekām, ko Eiropas Savienībai rada Krievijas karš Ukrainā — ES rīcībspējas pastiprināšana (pieņemtie teksti, P9_TA(2022)0219).

24. tomēr norāda, ka aplēstie ieņēmumi no šiem trim pašu resursiem nebūtu pietiekami, lai segtu *NGEU* aizņēmumu parādu; tādēļ atkārto prasību Komisijai līdz 2023. gada decembrim iesniegt priekšlikumu par jauno pašu resursu otro grozu, tostarp priekšlikumu par finanšu darījuma nodokli, lai nodrošinātu pietiekamus resursus *NGEU* parāda atmaksāšanai; uzsver juridiski saistošo ceļvedi, kas izveidots saskaņā ar Iestāžu nolīgumu; tomēr aicina Komisiju, ņemot vērā nesenās ekonomiskās problēmas, būt vēl vērienīgākai un neizslēgt iespēju pievienot pašu resursus, kas ir inovatīvi, jauni un, vēlams, patiesi;

o

o o

25. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.